

Indiensolidaritets

Dandakaranya

Nr 7 - 2014. 1 augusti.

Jan Myrdal:
SAIBABA ANGÅR OSS ALLA

Edvard T:
REVOLUTIONÄRA RÖRELSER
I BANGLADESH

FREE JONATHAN BAUD!

KONTAKT:

indiensolidaritet@gmail.com

0729-139147

facebook.com/groups/indiengruppen

På bilden syns Jonathan Baud till vänster i en debatt om de urusla villkoren för studenterna på arbetsmarknaden som hölls under 2012. Debatten arrangerades av tidningen Tribune de Geneve.

Jonathan Baud - schweizisk studentledare naxalitanklagad i Indien

Jonathan Baud är en schweizisk studentledare som åkte med sin flickvän till delstaten Kerala i Indien på ett turistvisum. Han greps av polisen i Kerala på lösa grunder. Efter gripandet har polisen försökt att koppla ihop honom med det förbjudna naxalitpartiet CPI(maoist).

Jonathan "turistade" och besökte bl.a. ett stödmöte för Gaza men han arresterades efter att ha deltagit i ett möte som hölls till minne av kerala-naxaliten Sinoj som dog genom en olyckshändelse den 16 juni 2014. Polisen hävdar att han därigenom har brutit mot utlänningslagen och de har satt igång en process mot honom och han sitter numera inlåst i "Iringalakkuda Sub Jail".

Minnesmötet för Sinoj arrangerades av *Kommittén för frigivning av politiska fångar* och dess viceordförande Ravunni ledde mötet från talerstolen. Ravunni har varit tydlig med att Jonathan varken var inbjuden till mötet eller en av talarna (som polisen påstår). Enligt Jonathan själv så kom han till mötet av nyfikenhet eftersom han är en vänstersinnad person och att han hade sett att mötet utannonserades i den engelskspråkiga "Daily News Paper". Jonathan lyssnade på alla talarna och passade även på att köpa en del böcker under mötet. När mötet var över bad han om att få säga några ord som en utomstående. Han presenterade sig och uttryckte solidaritet med mötet och den avlidne Sinoj. Enligt mötesordföranden Ravunni var det bara ett enkelt tal om solidaritet på humanitär grund som kunde ha

uttryckts av vem som helst. Men de indiska kompradorernas poliser har tydligen uppfattat saken helt annorlunda.

Det schweiziska mediabolaget "20 min" (www.20min.ch) skriver att de har kontaktat det schweiziska utrikesdepartementet och de har bekräftat att en "schweizisk medborgare har arresterats i Indien" och de säger sig vara "i kontakt med de indiska myndigheterna". Enligt "20 min" så är Jonathan aktiv bland "socialistisk ungdom" (oklart om de syftar på en organisation eller inte). Han sägs ha varit ständigt sekreterare för studentföreningen CUAE (www.cuae.ch). Under 2013 skall han ha varit med och organiserat protester mot höjning av studentavgiften till 1000 schweizerfranc per månad.

Saibaba angår oss alla!

Jan Myrdal

En kort version av denna artikel togs in i Aftonbladet den 4 juli med rubriken "Ta ansvar för Saibabas öde". Vi har skickat en version på engelska till ca 1000 indiska epost-adresser som tillhör aktivister runt om i Indien. Jan Myrdal är relativt känd i Indien och de största indiska tidningarna har skrivit om honom under de senaste åren. Hans artikel läses förmodligen med intresse av en ganska stor grupp personer i Indien.

Försvaret av Saibaba har utvecklats under sommaren och en "Committee for the Defence and Release of G N Saibaba" har bildats med bl.a. Arundhati Roy och den sverigesökande filmaren Sanjay Kak som medlemmar. I Storbritannien har "Campaign Against Criminalising Communities" sammanställt en protestskrivelse som skrivits under av flera advokater, juridikprofessorer m.fl. Om den indiska regeringen besvärar av negativ publicitet så har de skäl att oroas. / Red

På nätet går det att på olika språk läsa om hur professor G. N. Saibaba vid Delhi Universitetet suttit fängslad sedan den 9 maj 2014. Jag kan dock inte se att något om detta tryckts i någon svensk officiell eller officiös papperstidning. Men frågan angår i högsta grad Aftonbladets läsare.

Professor G. N. Saibaba undervisar i litteratur vid Ram Lal Anand College. Han inbjöd också mig att föreläsa. Om Strindberg. Där har funnits även svenska studenter. Senast jag

såg honom var här i Varberg för två år sedan när Sven Lindqvist prisbelönades. Skälet till att han fängslats är att han därtill är en ledande indisk medborgarrättsaktivist vilken aktivt upplyst om och bekämpat sådana juridiska, polisiära och militära övergrepp som nu mot ursprungsbe-folkningen i den blodiga "Operation Green Hunt".

Fyra gånger sedan september 2013 har polisen i Delhi mot honom genomfört husundersökningar och förhör utan att kunna hitta juridiska skäl att gripa honom. Den 9 maj kom dock polisen från Maharashtra till Delhi utan förhandsvarning. De grep honom utan att han gavs möjlighet att nå kontakt med advokat och förde bort honom till Maharashtra. Den lag enligt vilken han där hålls är den av samtliga indiska rättighetsjurister starkt kritiserade "Unlawful Activities Prevention Act" ("UAPA"). G. N. Saibaba skall enligt anklagelsen vara hemlig medlem av det i Indien förbjudna "Communist Party of India (Maoist)" och haft kontakt med dess generalsekreterare Ganapathy. 13 juni 2014 vägrade domstolen honom borgen.

"The Sunday Standard" av 20 maj 2014 rapporterade under rubriken: "Den Röda Terrorns Skrämmande Fotspar" om den säkerhetstjänstens hemligstämplade dossier, "Maoisternas Plan för Stadsområden", som är grund för gripandet av professor Saibaba. Den beskrev att han:

"rekryterat akademiker som lärare och läkare till medlemmar av legala (over-ground) organisationer och att de deltagit i möten och skänkt pengar till maoisternas kassakistor. /.../ vissa möten i samband med vänsterextremism hade också genomförts i hans bostad 2010. Han organiserade ett möte för Jan Myrdal, en svensk författare och naxalitsympatör, någon gång i februari 2010. Myrdal sägs ha spelat roll i kontakten mellan maoistiska ledare och legala (over-ground) kadrer genom att utnyttja sin 'författar'-profil. /.../ Planen är att nå sådan styrka, så mycket vapen och så stort folkligt stöd att en samtidig resning i alla områden inom den röda korridoren kunde omvandlas till en massrevolution som vore självbärande."

Det som där skrivs om mig är även i detaljer och datum fel – vilket jag kan ta upp på annat sätt – men det motsvarar vad säkerhetsministern Jitendra Sing upplyste Rajya Sabha (överhuset i det indiska parlamentet, JM) om den 16 maj 2012: "Under sin vistelse i Indien gav Jan Myrdal råd till CPI (Maoist) om hur de skulle vinna stöd från medelklassen i Indien genom att inrikta sin propaganda mot säkerhetsstyrkorna och framhåva människorättsfrågor."

Professor G. N. Saibabas hälsotillstånd, är nu dåligt. Han sitter i isolationscell i fängelset utan att ges tillgång till den vård han som hjärtpatient skulle behöva. Att myndigheterna i Maharashtra inte vill ge ho-

nom den är i det kast och klassridna indiska samhället helt självklart. Han är en som enligt de i Indien traditionellt härskande inte borde få finnas. Han är från en fattigbondefamilj i Andhra. Han är rullstolsbunden och till 90% invalid. Den rullstolen kunde han skaffa sig först när han började kunna försörja sig som lärare i Delhi. Sedan treårsåldern hade han fått krypa fram. Enbart med hjälp av några landsbygdslärare vilka tidigt såg hans studiebegåvning och sedan stipendier – och vänner – har han kunnat kämpa sig fram genom skolorna. Detta har format hans karaktär och världsbild samman med läsningen av de stora teluguförfattarna som Sri Sri – och den även Sverige närstående kenyanske författare Ngugi Wa Thiong'o som han lärde känna personligen.

Professorer och studenter i Delhi liksom rättighetsaktivister och fackligt/politiskt engagerade i hela Indien arbetar nu för att bilda opinion mot det rättsliga övergreppet mot professor G. N. Saibaba. Ja, världen över pågår namninsamlingar och protester. Dock, jag känner Indien. Nog kan man hävda att erfarenhet lär att protester inte betyder mycket så som maktstrukturen i Indien är. Men å andra sidan är Indien ingen fascistiskt rättslös diktatur. Det är inte ett samhälle ens som Pinochets Chile. Rättsläget är nu också långt bättre än det var i Brittiska Indien. Det som kan rädda G. N. Saibaba är dock inte bara protester, ens internationella. Jag föreslår därför att vi börjar med att i Sverige söka organisera en brett sammansatt grupp jurister vilka reser ner och på platsen undersöker

situationen för G. N. Saibaba och andra politiska fångar.

Jag bör förklara vad jag menar med brett. Det är inte en skenfråga. Visst finns odugliga och anpassliga jurister i Sverige som på andra håll. Men viktigare är att det faktiskt finns jurister vilka oavsett någon deras egen höger-vänsterfärg (ideologi) faktiskt tar tillsynes formella frågor på verkligt allvar. Låt dem samla en grupp som beger sig till Indien.

USA:s utrikesminister John Kerry besökte Indien i slutet på juli. Indiens utrikesminister Sushma Swaraj påstår att hon har sagt till Kerry att Indien är "argt" på USA eftersom USA har spionerat på Indien. Men hur arg vågar hon bli? USA är den största utländska investeraren i Indien och de har ett mycket nära militärt samarbete. USA deltar för övrigt med experter i kriget mot ursprungsbefolkningen i centralindien.

OM DEN REVOLUTIONÄRA RÖRELSEN I BANGLADESH

av Edvard T.

Bangladeshs moderna historia

Bangladesh är världens åttonde största land med över 160 miljoner invånare. Bangladesh har inte funnits så länge som ett självständigt land. Det var före 1971 en del av Pakistan men fick suveränitet genom ett nationellt befrielsekrig. Det kallades före befrielsen för Öst-Pakistan (och före det Öst-Bengalen). Pakistan hade sin första militärjunta mellan 1958-1971, alltså fram till det året som Bangladesh bildades. Den största politiska grupperingen i landet är och har alltid varit Awami League som ses som enligt sig själva är en socialistisk och sekulär organisation, som vi snart kommer se var detta en mycket reaktionär grupp som har kostat Bangladeshs revolutionärer många liv.

Rörelsens historia

Det har i Bangladesh funnits ett antal olika revolutionära, naxalit-liknande grupper, jag tänker fokusera på Purba Banglar Sarbahara Party (Östbengalens proletära parti) eftersom denna grupp är den viktigaste i landets historia och ett antal grupper i landet även idag kämpar för PBSP's arv.

Partiets grundare var Siraj Sikder, en före detta studentaktivist och fullt utbildad ingenjör. Det var under sin utbildning som han kom i kontakt med en stor pro-kinesisk studentgrupp i Öst-Pakistan, Öst-Pakistan's Studentförbund. Han

blev väldigt engagerad i studentkampen och blev vice ordförande i förbundet.

Grunden för PBSP lades när Sikder tillsammans med sina kamrater startade upp Forskningscentret för Mao Tse Tungs tänkande i Dhaka. När detta center och dess aktiviteter kom till kännedom för den Islamistiska Jamaat-e-Islami gick de till fysisk attack men kampen fortsatte oavsett.

Efter ett tag bildades Purba Banglar Sramik Andalon (Östbengalens Arbetarrörelse), detta blev nästa steg i kampen för att grunda partiet.

Under tiden som situationen i Östbengalen eskalerade så skakades västbengalen av naxalbariupproret, detta blev en stor inspiration för Siraj Siders organisation. Gruppen började snart med sina egna aktioner. Den första gerilla-

aktionen man talar om var när gruppen stal en stencil-apparat från ett företag i Dhaka och tryckte upp ett antal dokument, sedan den teoretiska parti-tidningen Röda Fanan.

Sikders organisationer följde alltid Mao Tsetungs Tänkande men inte alltid Kinas utrikespolitik, Sikder och hans kamrater utvecklade en självständig linje. Kina stod nämligen på Pakistans sida mot Indien.

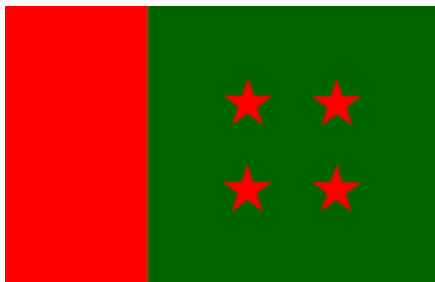

På 70-talet hade PBSPs gerilla ett basområde i "Chittagong Hills Tracts" nere till höger på kartan.

Befrielsekriget

1970 blev situationen i Pakistan alltmer spänd. Den pro-bengaliska Awami-Ligan vann valet i hela Östpakistan. Man talade med Pakistans dåvarande president, Yahya Khan, om att ge Östpakistan mer autonomi men när ett möte gällande detta ställdes in ledde det till stora uppror i den östra delen. "Östbengalens arbetarrörelse"

gjorde 1971 ett uttalande där de uppmanade alla grupper för Östpakistan att bilda en gemensam front och inleda ett nationellt befrielsekrig. Awami League gick inte med på detta förslag. Repressionen från den Pakistanska staten ökade och många ledare av Awami League flydde landet. "Sarbahara-grupperna" höll sig alltid kvar i nyupprättade baser i landsbygden. Man startade upp en egen milis med vilken man utkämpade sitt krig emot Pakistan och för en socialistisk revolution. PBSP försökte närma sig Awami League och föreslog samarbete, detta möttes enbart med mord på aktivister från partiet.

Awami Leagues flagga.

Efter kriget stod PBSP kvar och blev den största oppositionsgruppen. Man kämpade hårt emot den nya reaktionära regeringen, men de möttes av en hård repression, Siraj Sikder greps i slutet av December 1975 och mördades av regeringen den andra Januari 1976, helt utan rättegång. Politiker i landet skröt om detta.

Rörelsen idag

Efter Sikders död skedde det många splittringar i PBSP, Det uppkom till exempel en Pro-Albansk, den fraktionen utgör idag "Bangladeshes Kommunistiska Parti". Sedan har vi flera olika grupper som kämpade för att återupprätta PBSP som det var och fortsätta gerilla-kriget. Många utav dessa gick snabbt under. Idag

finns det fortfarande olika grupper som går under olika namn med samma mål som förut, att återupprätta det PBSP. Det finns även kvar en grupp som kallar sig för PBSP men de anser man har tagit en kompromissfull ställning.

Det händer även idag att det genomförs gerilla-aktioner men de är inte alls lika koordinerade som förut.

INFO OM REVOLUTIONÄRA GRUPPER I DAGENS BANGLADESH

NAMN: Proletarian Party of Purba Bangla (Maoist Unity)

GRUNDANDE: Organisationen grundades den 2 juni 2004 av personer som arbetat i flera olika organisationer.

IDEOLOGI: Organisationen säger att den är marxist-leninist-maoistisk och att den har kommunismen som mål. De vill störta de härskande klasserna med folkkrig (samma strategi som naxaliterna i Indien har idag).

NAMN: Communist Party Marxist-Leninist-Maoist Bangladesh

GRUNDANDE: Organisationen tycks ha grundats 2012 och verkar vara en fortsättning på Maoist Unity som alltså kanske inte finns mer.

IDEOLOGI: Organisationen har samma ideologi som ovan.

NAMN: Proletarian Party of Purba Bangla (Janajuddha)

GRUNDANDE: Splittring från partiet PBSPml 2013?

INFO: Myndigheterna beskyller organisationen för ett stort antal revolutionära aktioner.

NAMN: Proletarian Party of Purba Bangla (Red flag)

GRUNDANDE: Splittring från partiet PBSPml 2002?

INFO: Myndigheterna beskyller organisationen för ett stort antal revolutionära aktioner.

NAMN: Achik National Volunteer Council

GRUNDANDE: Organisationen grundades 1995.

INFO: Ordföranden heter Dilash och partiet kämpar för att tre distrikt ska separeras för att bilda en Garolanddelstat. ANVC kräver även att delar av Assam i Indien skall ingå. Organisationen lär ha ingått en vapenvila 2004.